

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์นี้ ได้มาจากแบบสอบถามของครูใหญ่จำนวน 73 คน ครูประจำการ จำนวน 308 คน ซึ่งเป็นครูใหญ่และครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม โดยผู้วิจัยได้บันทึกรอยคะแนนของคำถามแต่ละข้อ และนำตัวเลขมาคำนวณหาค่าทางสถิติ แล้วแยกเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1

ส่วนที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 1-3

ส่วนที่ 2 แสดงสภาพการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา แต่ละข้อในรูปของร้อยละ ดังตารางที่ 4-14

ตอนที่ 2

ข้อ ก. เสนอผลปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในรูปของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาของครูใหญ่และครู โดยทดสอบค่าที (t-test) ดังตารางที่ 15-19

ข้อ ข. สรุปรวบรวมปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริม (จากแบบสอบถามปลายเปิด) เสนอเป็นความเรียง

ตอนที่ 3

ข้อ ก. เสนอผลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมในรูปของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูใหญ่และ
ครูโดยทดสอบค่าที (t-test) ดังตารางที่ 20

ข้อ ข. สรุปรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม
(จากแบบสอบถามปลายเปิด) เสนอเป็นความเรียง

ตอนที่ 1 (ส่วนที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ
ครูใหญ่	73	100.00
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	85	26.56
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	90	28.12
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	24	7.50
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	17	5.31
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	22	6.87
ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	24	7.50
ครูพิเศษวิชาเลขคณิต	18	5.63
ครูพิเศษวิชาสังคมศึกษา	3	.94
ครูพิเศษวิชาพลศึกษา	2	.63
ครูพิเศษวิชาวิทยาศาสตร์	7	2.19
ครูพิเศษวิชาภาษาไทย	9	2.81
ครูพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ	7	2.19
รวม	381	96.95

จากตารางที่ 1 แบบสอบถามครูใหญ่ จำนวน 73 ชุด ได้รับคืน 73 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แบบสอบถามครู จำนวน 320 ชุด ได้รับคืน 308 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.25 แบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 381 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.95

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ คุณวุฒิ จำนวน ชั่วโมงสอน ระยะเวลาที่รับราชการครู

ประเภท	ผู้ตอบแบบสอบถาม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	66	90.41	71	23.05
	หญิง	7	9.59	237	76.95
คุณวุฒิ	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	21	28.77	80	25.97
	ป.กศ.สูง, ป.ม หรือเทียบเท่า	32	43.84	194	62.99
	ป.กศ., ป.ป หรือเทียบเท่า	12	16.43	27	8.79
	ต่ำกว่า ป.กศ., ป.ป	8	10.96	7	2.27
	ไม่มีคุณวุฒิ	0	0	17	5.52
จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์	26 - 30 ชั่วโมง	0	0	17	5.52
	21 - 25 ชั่วโมง	2	2.74	115	37.34
	16 - 20 ชั่วโมง	3	4.11	127	41.23
	11 - 15 ชั่วโมง	4	5.48	41	13.13
	6 - 10 ชั่วโมง	9	12.33	4	1.30
	1 - 5 ชั่วโมง	21	28.77	4	1.30
ระยะเวลาที่รับราชการครู	ไม่มีชั่วโมงสอน	34	46.57	0	0
	9 ปี ขึ้นไป	66	90.41	103	33.44
	6 - 8 ปี	4	5.48	97	31.49
	3 - 5 ปี	2	2.74	73	23.71
	ต่ำกว่า 3 ปี	1	1.37	35	11.36

จากตารางที่ 2 ครูใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าเป็นหญิง คือ เป็นชาย ร้อยละ 90.41 เป็นหญิง ร้อยละ 9.59 ส่วนครูที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง มากกว่าเป็นชาย คือ เป็นหญิง ร้อยละ 76.95 เป็นชาย ร้อยละ 23.05

ด้านคุณวุฒิ ครูใหญ่ และครู ส่วนมากมีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ครูใหญ่ ส่วนมาก ร้อยละ 46.57 ไม่มีชั่วโมงสอน ส่วนครู ร้อยละ 41.23 มีชั่วโมงสอน 16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ~~ร้อยละ 21.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ระยะเวลาบริหาร~~
~~การครู~~ ครูใหญ่และครูส่วนมากมีอายุราชการ 9 ปี ขึ้นไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความเข้าใจ ความรู้
ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม และที่อยู่ปัจจุบัน

ประเภท	ผู้ตอบแบบสอบถาม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้าใจเกี่ยว กับการสอนซ่อม เสริมตามหลักสูตร ใหม่	เข้าใจดี จัดทำได้	16	21.92	26	8.44
	พอเข้าใจ จัดทำได้	51	69.86	230	74.67
	เข้าใจน้อย จัดทำไม่ค่อยได้	6	8.22	47	15.26
	ไม่เข้าใจ จัดทำไม่ได้	0	0	5	1.63
ความรู้เกี่ยวกับการ สอนซ่อมเสริม	เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา	4	5.48	28	9.09
	เคยรับการอบรม	21	28.77	89	28.90
	ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง	45	61.64	130	42.21
	ไม่เคยศึกษา	3	4.11	61	19.80
ประสบการณ์ เกี่ยวกับการสอน ซ่อมเสริม	เคยจัดสอนในชั้นเรียนที่รับผิดชอบ	17	23.29	258	83.77
	เคยมีส่วนร่วมในการจัดสอนซ่อมเสริม	56	76.71	50	16.23
	ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนซ่อมเสริม	0	0	0	0
ที่อยู่ปัจจุบันของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	บ้านพักครู	6	8.22	78	25.32
	บ้านไกลโรงเรียนใช้เวลาเดินทางน้อย	37	50.68	99	32.14
	บ้านไกลโรงเรียนใช้เวลาเดินทางมาก	30	41.10	131	42.54

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ครูใหญ่และครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมตามหลักสูตรใหม่ในระดับพอเข้าใจ ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ครูใหญ่และครูส่วนใหญ่ ศึกษาจากตำราด้วยตนเอง เป็นที่น่าสังเกตว่ามีครูใหญ่ ร้อยละ 4.11 และครู ร้อยละ 19.80 ไม่เคยศึกษาการสอนซ่อมเสริมเลย ด้านประสบการณ์การสอนซ่อมเสริมครูใหญ่ส่วนใหญ่ เคยมีส่วนร่วม ส่วนครูเคยจัดสอนในชั้นเรียนที่ตนรับผิดชอบ และครูใหญ่ส่วนใหญ่พักอยู่ใกล้โรงเรียน ครูส่วนใหญ่พักอยู่ไกลโรงเรียน ต้องใช้เวลาในการเดินทางมาก

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 (ส่วนที่ 2)

ตารางที่ 4 การจัดชั้นเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

การจัดชั้นเรียน	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดแบบแยกตามความสามารถของนักเรียน	10	13.70	37	12.01	47	12.33
จัดแบบคละ	60	82.19	245	19.54	305	80.05
ไม่มีวิธีจัดที่แน่นอน	3	4.11	26	8.45	29	7.62

จากตารางที่ 4 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 80.05 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า โรงเรียนประถมศึกษา จัดชั้นเรียนแบบคละ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ลักษณะและวิธีการจัดสอนซ่อมเสริม

ข้อความ	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการจัดสอนซ่อมเสริม						
มีโครงการของโรงเรียน	12	16.44	15	4.87	27	7.09
ครูจัดสอนเองตามที่เห็นสมควร	61	83.56	293	95.13	354	92.91
วิธีการจัดสอนซ่อมเสริม						
จัดชั้นเรียนพิเศษ	3	4.11	17	5.52	20	5.25
สอนนอกชั่วโมงเรียนปกติ	53	7.62	178	57.79	231	60.63
แบ่งเวลาสอนในชั่วโมงเรียนปกติ	26	35.62	131	42.53	157	41.21
จัดเอกสารหรือแม่แบบฝึกให้	10	13.70	46	14.93	56	14.70

จากตารางที่ 5 ครูใหญ่ และครู ส่วนมาก ร้อยละ 92.91 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า โรงเรียนประถมศึกษาจัดสอนซ่อมเสริมโดยให้ครูจัดสอนเองตามที่เห็นสมควร และ
ร้อยละ 60.63 ตอบว่า จัดสอนซ่อมเสริมนอกชั่วโมงเรียนปกติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เหตุผลในการจัดสอนซ่อมเสริม

เหตุผลในการจัดสอนซ่อมเสริม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อให้นักเรียนผ่านวัตถุประสงค์การเรียนรู้	47	64.38	144	46.75	191	50.13
เพื่อไม่ให้นักเรียนสอบตกปลายปี	4	5.48	23	31.51	27	7.09
เพื่อให้เรียนทันเพื่อนในชั้น	29	39.73	117	37.99	146	38.32
เพื่อให้เรียนตามความสามารถ	16	21.92	100	32.46	116	30.46

จากตารางที่ 6 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 50.13 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า เหตุผลในการจัดสอนซ่อมเสริม คือ เพื่อให้นักเรียนผ่านวัตถุประสงค์การเรียนรู้
และเหตุผลรองลงมาคือ เพื่อให้นักเรียนเรียนทันเพื่อนในชั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 วิธีคัดเลือกนักเรียนที่เรียนซ้ำเพื่อจัดสอนซ่อมเสริมให้

วิธีคัดเลือก	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พิจารณาจากผลการเรียนโดยทั่วไป	58	79.45	277	89.93	335	87.93
ไขข้อสงสัยวัดความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะ	7	9.25	20	6.49	27	7.09
พิจารณาจากผลการทดสอบย่อย	22	30.13	65	21.10	87	22.83
อื่น ๆ (สังเกตขณะสอน)	0	0	6	1.95	6	1.57

จากตารางที่ 7 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 87.93 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า วิธีคัดเลือกนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม ใช้การพิจารณาผลการเรียนโดยทั่ว ๆ ไป
และรองลงมาคือ ใช้การพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 สาเหตุที่นักเรียนเรียนซ้ำ

สาเหตุที่นักเรียนเรียนซ้ำ	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดเรียนบ่อย	37	50.68	143	46.43	180	47.24
ขาดความพร้อมในการเรียน	25	34.24	98	31.82	123	32.28
มีความบกพร่องทางร่างกาย	2	2.74	17	5.52	19	4.99
มีความบกพร่องทางสติปัญญาและความสามารถ	54	73.97	216	70.13	270	70.89

จากตารางที่ 8 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 70.89 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเรียนซ้ำ คือ ความบกพร่องทางสติปัญญาและความสามารถ
รองลงมาคือ การขาดเรียนบ่อย ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 เนื้อหาและลักษณะการสอนซ่อมเสริม

ข้อความ	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาที่สอน						
สอนซ้ำในเรื่องที่ยังไม่เข้าใจ	50	68.49	213	69.16	263	69.02
สอนทบทวนความรู้พื้นฐานและทักษะ เบื้องต้น	38	52.05	156	50.65	194	50.92
สอนทำการบ้าน	6	8.21	37	12.01	43	11.29
ลักษณะการสอน						
สอนเป็นรายบุคคล	14	19.18	74	24.02	88	23.09
สอนเป็นกลุ่มย่อย	9	12.33	33	10.72	42	11.02
สอนทั้งแบบรายบุคคลและกลุ่มย่อย	50	68.49	201	65.26	251	65.88

จากตารางที่ 9 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 69.02 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนซ้ำในเรื่องที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ และร้อยละ
65.88 ตอบว่าใช้การสอนทั้งแบบรายบุคคลและกลุ่มย่อย

ตารางที่ 10 ผู้สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนซ้ำ

ผู้สอนซ่อมเสริม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูใหญ่ / อาจารย์ใหญ่	2	2.74	4	12.99	6	1.57
ครูประจำชั้น	57	70.08	219	71.10	276	72.44
ครูประจำวิชา	2	2.74	10	3.25	12	3.15
ครูที่ทำหน้าที่สอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	3	4.11	4	1.30	7	1.88
เด็กที่เรียนเก่งช่วยสอนเด็กที่เรียนอ่อนกว่า	9	12.33	71	23.06	80	20.96

จากตารางที่ 10 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 72.44 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า ผู้สอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา คือ ครูประจำชั้น รองลงมาคือ ให้เด็ก
ที่เรียนเก่งช่วยสอนเด็กที่เรียนอ่อนกว่า

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 กำหนดเวลา ช่วงเวลา และระยะเวลาในการสอนซ่อมเสริม

ข้อความ	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม						
เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน	60	82.19	266	86.36	326	85.56
เมื่อนักเรียนสอมนตก	3	4.11	13	4.22	16	4.20
จัดทำเป็นโครงการตลอดปีการศึกษา	6	8.22	25	8.12	31	8.14
จัดระหว่างปิดภาคเรียน	4	5.48	3	.97	7	1.84
อื่น ๆ (จัดทุกวันหลังเลิกเรียน)	0	0	1	.33	1	.26
ช่วงเวลาในการสอนซ่อมเสริม						
นอกเวลาเรียนเช่นก่อนเข้าเรียน	58	79.45	205	66.56	263	69.03
ในช่วงโมงเรียนขณะที่เด็กก่อนทำงานที่ครูให้	21	28.77	141	45.78	162	42.52
มีตารางชั่วโมงสอนซ่อมเสริม	0	0	0	0	0	0
ระยะเวลาสอนซ่อมเสริม						
ประมาณ 10-30 นาที	53	72.60	195	63.31	248	65.09
ประมาณ 30-60 นาที	15	20.55	44	14.28	59	15.49
มากกว่า 60 นาที	1	1.37	1	.33	2	.52
จนกว่านักเรียนจะเข้าใจ	4	5.48	68	22.08	72	18.90

จากตารางที่ 11 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 85.56 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า การจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษาจัดเมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่อง
ที่ครูสอน และจัดสอนนอกเวลาเรียน(ร้อยละ 69.03) โดยใช้เวลาดสอนครั้งละประมาณ
10-30 นาที (ร้อยละ 65.09)

ตารางที่ 12 สื่อการเรียนที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริม

สื่อการเรียนที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูที่สอนซ่อมเสริมจัดทำขึ้นใหม่	24	32.88	132	42.86	156	40.94
ครูที่สอนวิชาเดียวกันร่วมกันจัดทำขึ้นใหม่	17	5.52	24	7.79	41	10.76
ใช้อุปกรณ์ที่ใช้สอนในชั่วโมงเรียนปกติ	46	63.01	188	61.04	234	61.41

จากตารางที่ 12 ครูใหญ่และครูส่วนมากร้อยละ 61.41 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า สื่อการเรียนที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริม ใช้สื่อการเรียนที่ใช้สอนในชั่วโมงเรียนปกติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 วิชาที่มีการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา

วิชาที่สอนซ่อมเสริม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	70	95.89	259	84.09	329	86.31
ภาษาไทย	63	86.30	226	73.37	289	75.85
ภาษาอังกฤษ	12	16.43	24	7.79	36	5.53
สังคมศึกษา	30	41.09	55	17.86	85	22.31
วิทยาศาสตร์	21	28.76	31	10.06	52	13.65
ศิลปะศึกษา	1	1.37	0	0	1	.26
พลศึกษา	0	0	3	.97	3	.79
อื่น ๆ (ทุกวิชา)	0	0	21	6.82	21	5.51

จากตารางที่ 13 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 86.31 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่าวิชาที่มีการสอนซ่อมเสริม คือวิชาคณิตศาสตร์ และรองลงมาคือ ภาษาไทย และ
สังคมศึกษา ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 สถานที่ใช้สอนซ่อมเสริม

สถานที่ใช้สอนซ่อมเสริม	ครูใหญ่ (73 คน)		ครู (308 คน)		รวม (381 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ห้องเรียนปกติ	69	94.52	289	93.83	358	93.96
ห้องสมุด	8	10.95	17	5.52	25	6.56
ห้องพักครู	8	10.95	28	9.09	36	9.45
ห้องที่ใช้สอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	1	1.36	1	.32	2	.52
อื่น ๆ ระเบียบหน้าห้องเรียน	0	0	4	1.29	4	1.05
บ้านพักครู	0	0	6	1.95	6	1.57

จากตารางที่ 14 ครูใหญ่และครูส่วนมาก ร้อยละ 93.96 ของจำนวน 381 คน
ตอบว่า การสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สอนในห้องเรียนปกติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 (ข้อ ก.)

ตารางที่ 15 นำหนักเฉลี่ยและความแตกต่างของปัญหาของครูใหญ่และครู
ในด้านการบริหารต่อการจัดสอนซ่อมเสริม

ลำดับ ข้อ	ปัญหาด้านการบริหาร	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{x}	S.D	ความหมาย	\bar{x}	S.D	ความหมาย	
1	การจัดเวลาให้ครูที่สอน ซ่อมเสริมได้วางแผน ร่วมกัน	3.72	1.18	เป็นปัญหา มาก	2.84	1.10	เป็นปัญหา ปานกลาง	5.81*
2	งบประมาณที่โรงเรียน จัดให้	3.08	1.27	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.17	1.36	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.54
3	การสนับสนุนให้ครูได้รับ ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การสอนเด็กที่เรียนช้า	3.00	1.01	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.66	1.15	เป็นปัญหา มาก	-4.88*
4	การสนับสนุนของฝ่าย บริหารต่อการจัดสอน ซ่อมเสริม	2.79	1.11	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.79	1.03	เป็นปัญหา ปานกลาง	0
5	การขอความร่วมมือจาก หน่วยงานอื่น ๆ เช่น หน่วยงานมัธยม	2.76	1.18	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.75	1.06	เป็นปัญหา ปานกลาง	.06
6	การพิจารณาความดีความ ชอบเป็นพิเศษแก่ครูที่สอน ซ่อมเสริม	2.73	.98	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.84	1.19	เป็นปัญหา ปานกลาง	.83
7	การจัดครูเขาสอนในวิชา ต่าง ๆ	2.71	.97	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.91	.99	เป็นปัญหา ปานกลาง	-0.11
8	ทัศนคติของผู้บริหารต่อการ สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ เรียนช้า	2.64	1.08	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.65	1.07	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.07

* P < .05

จากตารางที่ 15 นำหนักปัญหาของครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง การจัดเวลาให้ครูที่สอนซ่อมเสริมได้วางแผนร่วมกัน และการสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนเด็กที่เรียนช้า

จากตารางเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวอย่างประชากร ปัญหาที่ครูใหญ่และครูเห็นว่าเป็นปัญหามากคือ เรื่องการจัดเวลาให้ครูสอนซ่อมเสริมได้วางแผนร่วมกัน และการสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนเด็กที่เรียนช้า

ปัญหาที่ครูใหญ่และครูเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง คือเรื่องทัศนคติของผู้บริหาร ต่อการสอนซ่อมเสริม การสนับสนุนของฝ่ายบริหารต่อการจัดสอนซ่อมเสริม การจัดครูเข้าสอนในวิชาต่าง ๆ การขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น งบประมาณที่ทางโรงเรียนจัดให้และการพิจารณาความดีความชอบเป็นพิเศษแก่ครูที่สอนซ่อมเสริม

นอกจากนี้ ยังมีบางปัญหาที่ครูใหญ่ เห็นว่าเป็นปัญหามากแต่ครูเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง คือ เรื่อง การจัดเวลาให้ครูสอนซ่อมเสริมได้วางแผนร่วมกัน และปัญหาที่เป็นปัญหามากสำหรับครู แต่กลับเป็นปัญหาปานกลางสำหรับครูใหญ่ คือเรื่อง การสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนเด็กที่เรียนช้า

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 นำหนักเฉลี่ยและความแตกต่างของปัญหาของครูใหญ่และครู
ในคานครูผู้สอนต่อการจัดสอนซ่อมเสริม

ลำดับ ข้อ	ปัญหาคานครูผู้สอน	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	
1	ความสามารถในการ ศึกษาปัญหาทางการ เรียนของนักเรียน	3.67	.92	เป็นปัญหา มาก	3.57	.95	เป็นปัญหา มาก	.83
2	การใช้เทคนิควิธีสอนให้ เหมาะสมกับนักเรียน แต่ละคน	3.57	.89	เป็นปัญหา มาก	3.88	.98	เป็นปัญหา มาก	-2.62*
3	ความสามารถในการจัด ทำโครงการสอนซ่อม เสริมเด็กที่เรียนช้า	3.06	.88	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.17	.88	เป็นปัญหา ปานกลาง	-1.06
4	ความสามารถในการ สร้างข้อสอบเพื่อวัดและ ประเมินผลการเรียน ของนักเรียน	3.02	.84	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.69	.93	เป็นปัญหา มาก	-5.99*
5	ความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการสอนเด็กที่ เรียนช้า	3.00	.83	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.09	.80	เป็นปัญหา ปานกลาง	-1.87
6	การติดตามผลการสอน ซ่อมเสริม	2.95	.85	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.87	.79	เป็นปัญหา ปานกลาง	.73
7	ความเข้าใจเกี่ยวกับ การศึกษาเด็กเป็นราย บุคคล	2.94	.79	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.89	.78	เป็นปัญหา ปานกลาง	.49

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	ปัญหาคานครูผู้สอน	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	
8	ความสามารถในการเสริม กำลังใจแก่เด็กที่เรียนช้า	2.91	.90	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.43	1.04	เป็นปัญหา น้อย	3.97*
9	ความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม เด็กที่เรียนช้าตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	2.90	.86	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.91	.81	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.09
10	ความสามารถในการสังเกต เด็กที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้	2.84	.92	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.64	.84	เป็นปัญหา ปานกลาง	1.70
11	ความเข้าใจเกี่ยวกับการ วินิจฉัยเด็กที่เรียนช้า	2.83	.85	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.83	.78	เป็นปัญหา ปานกลาง	0
12	ทัศนคติของครูต่อการสอน ซ่อมเสริมเด็กที่เรียนช้า	2.82	.93	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.94	.94	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.99
13	ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ของการสอนซ่อม เสริม	2.78	.83	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.71	.82	เป็นปัญหา ปานกลาง	.04
14	จำนวนชั่วโมงสอนของครู	2.71	1.04	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.75	1.12	เป็นปัญหา มาก	-7.56*
15	การเดินทางระหว่างที่พัก กับโรงเรียน	2.67	1.05	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.59	1.19	เป็นปัญหา ปานกลาง	.71
16	จำนวนนักเรียนที่สอน	2.56	.85	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.78	1.06	เป็นปัญหา มาก	-10.48*

* P < .05

จากตารางที่ 16 นำหน้าปัญหาของครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้เป็น การใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ความสามารถของครูในการสร้างข้อสอบเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน ความสามารถของครูในการเสริมกำลังใจแก่เด็กที่เรียนช้า จำนวนชั่วโมงสอนของครู และจำนวนนักเรียนที่สอน

จากตารางเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวอย่างประชากร ปัญหาที่ครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยเห็นว่า เป็นปัญหามาก คือ เรื่อง ความสามารถของครูในการศึกษาปัญหาทางการเรียนของนักเรียน และการใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

ปัญหาที่ครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ย เห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง คือ เรื่อง ความสามารถของครูในการจัดทำโครงการสอนซ่อมเสริม ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนเด็กที่เรียนช้า การติดตามผลการสอนซ่อมเสริม ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมตามหลักสูตรใหม่ ความสามารถของครูในการสังเกตเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียน ความเข้าใจเกี่ยวกับการวินิจฉัยเด็กที่เรียนช้า ทักษะของครูต่อการสอนซ่อมเสริม ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอนซ่อมเสริม และการเดินทางของครูระหว่างที่พักกับโรงเรียน

ในขณะที่เดียวกันยังมีปัญหาอีกส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาปานกลางสำหรับครูใหญ่ แต่เป็นปัญหามากสำหรับครู คือ การสร้างข้อสอบเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน จำนวนชั่วโมงสอนของครูและจำนวนนักเรียนที่สอน นอกจากนี้เรื่องความสามารถในการเสริมกำลังใจเด็กที่เรียนช้า ครูใหญ่เห็นว่า เป็นปัญหาปานกลางแต่ครูเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 นำหนักเฉลี่ยและความแตกต่างของปัญหาของครูใหญ่ และครู
ในค่านักเรียนต่อการจัดสอนซ่อมเสริม

ลำดับ ข้อ	ปัญหาค่านักเรียน	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	
1.	ความต้องการและความ สนใจของนักเรียนต่อ การเรียนซ่อมเสริม	3.06	1.00	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.37	1.04	เป็นปัญหา ปานกลาง	-2.36*
2	การให้ความร่วมมือกับ โรงเรียนในการจัด สอนซ่อมเสริม	2.90	.91	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.02	1.03	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.99
3.	การจัดแบ่งเวลาเพื่อ เรียนซ่อมเสริม	2.79	.79	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.08	.98	เป็นปัญหา ปานกลาง	-2.68*
4	การเดินทางระหว่างบ้าน กับโรงเรียน	2.67	.86	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.80	.99	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.89

* $P < .05$

จากตารางที่ 17 นำหนักปัญหาของครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ เรื่องความต้องการและความสนใจของนักเรียนต่อการเรียน
ซ่อมเสริม และการจัดแบ่งเวลาของนักเรียนเพื่อเรียนซ่อมเสริม

เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวอย่างประชากร ครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยมีปัญหาปานกลาง
ในทุกเรื่อง

ตารางที่ 18 นำหนักเฉลี่ย และความแตกต่างของปัญหาของครูใหญ่ และครู
ในค่านิส่อการ เรียบและสถานที่ต่อการจัดสอนซ่อมเสริม

ลำดับ ที่	ปัญหาค่านิส่อการ เรียบและสถานที่	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{x}	S.D	ความหมาย	\bar{x}	S.D	ความหมาย	
1	ความสามารถในการทำ นิส่อการเรียบ	2.95	.70	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.58	1.04	เป็นปัญหา มาก	-5.79*
2	บริการและความสะดวก ที่โรงเรียนให้เกี่ยวกับ นิส่อการเรียบ	2.95	.90	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.06	1.00	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.92
3	ความรู้เกี่ยวกับแหล่ง นิส่อการเรียบที่จะไปใช้ได้	2.90	.80	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.13	.93	เป็นปัญหา ปานกลาง	-2.13*
4	ความสามารถในการ เลือกใช้นิส่อการเรียบให้ เหมาะกับนักเรียน	2.89	.80	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.86	.80	เป็นปัญหา ปานกลาง	1.15
5	ความเหมาะสมของ สถานที่ที่ใช้นิส่อการซ่อมเสริม	2.20	.99	เป็นปัญหา น้อย	2.75	.90	เป็นปัญหา ปานกลาง	-4.34*

* P < .05

จากตารางที่ 18 นำหนักปัญหาของครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องความสามารถในการทำนิส่อการเรียบ ความรู้
เกี่ยวกับแหล่งนิส่อการเรียบที่จะไปใช้ได้ และความเหมาะสมของสถานที่ที่ใช้นิส่อการซ่อมเสริม

จากตารางเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวอย่างประชากร จะเห็นว่าปัญหาที่เป็นปัญหามากสำหรับครู-แทกลับเป็นปัญหาปานกลาง สำหรับครูใหญ่คือ เรื่อง ความสามารถในการทำสื่อการเรียน ในขณะที่เดียวกัน ปัญหาที่เป็นปัญหาน้อย สำหรับครูใหญ่ แทกลับเป็นปัญหาปานกลางสำหรับครู คือเรื่อง ความเหมาะสมของสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม

นอกจากนี้ปัญหาที่ครูใหญ่และครู โดยเฉลี่ยมีปัญหาปานกลาง คือ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับแหล่งสื่อการเรียนที่จะไปใช้ได้ ความสามารถในการเลือกใช้สื่อการเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน และบริการที่โรงเรียนให้เกี่ยวกับสื่อการเรียน //

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19. น้ำหนักเฉลี่ยและความแตกต่างของปัญหาของครูใหญ่ และครู
ในด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและบริการต่าง ๆ ต่อการจัด
สอนซ่อมเสริม

ลำดับ ที่	ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและบริการ	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{x}	S.D	ความหมาย	\bar{x}	S.D	ความหมาย	
1	ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น หัวหน้าหมวดการศึกษา ศึกษาพิเศษ ฯลฯ ในการจัดสอนซ่อมเสริม	3.56	1.18	เป็นปัญหา มาก	3.61	1.21	เป็นปัญหา มาก	-.32
2	ความเข้าใจของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม	3.00	1.04	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.15	1.31	เป็นปัญหา ปานกลาง	-1.09
3	ทัศนคติของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม	2.93	1.03	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.13	1.06	เป็นปัญหา ปานกลาง	-1.48
4	ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ปกครองในการจัดสอนซ่อมเสริม	2.86	.96	เป็นปัญหา ปานกลาง	3.14	1.07	เป็นปัญหา ปานกลาง	-2.19*
5	ความร่วมมือของครูอื่นๆ ในโรงเรียนในการจัดสอนซ่อมเสริม	2.69	.84	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.55	1.11	เป็นปัญหา น้อย	1.20
6	กิจกรรมพิเศษในโรงเรียน (เช่น กิจกรรมกีฬา) กับการสอนซ่อมเสริมเด็กที่เรียนซ้ำ	2.67	.86	เป็นปัญหา ปานกลาง	2.74	.94	เป็นปัญหา ปานกลาง	-.61

จากตารางที่ 19 นำหน้าปัญหาของครูใหญ่และครู โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือเรื่อง ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ปกครองในการจัดสอนซ่อมเสริม

จากตารางเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวอย่างประชากร ~~ปัญหาที่เป็นปัญหา~~ มากของครูใหญ่และครู คือเรื่องความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ส่วนปัญหาที่เป็นปัญหากลางของครูใหญ่ และครู คือเรื่อง ทัศนคติของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม ความเข้าใจของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ปกครองในการจัดสอนซ่อมเสริม กิจกรรมพิเศษในโรงเรียนต่อการจัดสอนซ่อมเสริม

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาอีกส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหากลางสำหรับครูใหญ่ แต่กลับเป็นปัญหาน้อยสำหรับครู คือเรื่อง ความร่วมมือของครูอื่น ๆ ในโรงเรียนในการจัดสอนซ่อมเสริม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

ขอ ข. การสรุปรวบรวมปัญหาค้นต่าง ๆ ของครูใหญ่และครูต่อการจัดสอน
ซ่อมเสริม โดยเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อย (จากแบบสอบถามปลายเปิด)

ปัญหาค้นการบริหาร

ครูใหญ่และครูมีความเห็นตรงกันในปัญหาค้นการบริหารต่อการจัดสอน
ซ่อมเสริม ดังนี้คือ

1. โรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูไม่เพียงพอ บางโรงเรียนมีครูไม่ครบชั้น
ทำให้ครูไม่ค่อยมีเวลาที่จะสอนซ่อมเสริม เพราะชั่วโมงสอนปกติก็มีมากอยู่แล้ว แม้เวลา
พักกลางวันก็ต้องตรวจสอบแบบฝึกหัดของนักเรียน
2. ผู้บริหารระดับสูง เช่น หัวหน้าส่วนการศึกษา หัวหน้าหมวดการ
ศึกษา ศึกษาธิการ ไม่ค่อยให้ความสนใจต่อการสอนซ่อมเสริม
3. ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยมีความรู้และประสบการณ์จึงไม่สามารถ
แนะนำการจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่ครูได้

นอกจากนี้ยังมีบางเรื่องที่ครูใหญ่และครูมีความเห็นแตกต่างกันคือ

1. ครูใหญ่เห็นว่า การจัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนเป็นการเสีย
สละของครู ครูใหญ่ไม่สามารถบังคับให้ครูสอนได้ จึงทำให้ครูไม่ค่อยสนใจเด็กที่เรียน
ช้า ครูบางคนก็สอน บางคนก็ไม่สอน การสอนซ่อมเสริมจึงไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร
2. ครูเห็นว่า ผู้บริหารไม่ค่อยสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้ เกี่ยวกับการ
สอนซ่อมเสริม ครูเองขาดความรู้จึงสอนไปตามความสามารถที่ตนเองมีอยู่ ครูใหญ่มักปล่อยให้ครู
จัดทำเองไม่ค่อยให้ความสนใจ นอกจากนี้พอมีชั่วโมงว่าง ครูใหญ่จะให้ให้นักเรียนทำ
กิจกรรมอย่างอื่น เช่น ถางหญ้า เก็บเศษกระดาษ แทนที่จะใช้เวลาสอนซ่อมเสริม

ปัญหาค้นครูผู้สอน

ครูใหญ่เห็นว่าปัญหาของครูต่อการสอนซ่อมเสริม คือ ครูไม่ค่อยมีเวลา
ครูมีภาระส่วนตัวเย็นต้องรีบกลับบ้าน และในขณะนี้ครูต้องไปเรียนภาคค่ำ จึงไม่ค่อย
สนใจต่อการเรียนของนักเรียน ครูไม่ค่อยกระตือรือร้นต่อการสอนนักเรียน มักทำงาน

ไปวัน ๆ หนึ่ง สอนเพียงตามตารางสอนเท่านั้นไม่ค่อยเสียสละเวลาเพื่อนสอนเด็กที่เรียนช้า

ส่วนครูเห็นว่าปัญหาที่ตนเองประสบมีดังนี้คือ

1. ครูไม่ค่อยมีความรู้ในการสอนซ่อมเสริม ไม่เข้าใจในการใช้เทคนิควิธีในการสอน
2. ครูไม่ค่อยมีเวลา เพราะมีภาระส่วนตัว และมีหน้าที่พิเศษในโรงเรียน เช่น เป็นครูเวรดูความเรียบร้อยประจำวัน แทนที่จะใช้เวลามาสอนซ่อมเสริม
3. ครูมักคิดว่านักเรียนที่เรียนช้า เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยสนใจการเรียน ซึ่งก็จริง จึงใช้วิธีลงโทษแทนที่จะสอนซ่อมเสริมให้
4. ครูประจำวิชา ไม่ค่อยสนใจสอนซ่อมเสริม ครูประจำชั้นกลัวว่านักเรียนในชั้นจะสอบตก จึงต้องจัดสอนซ่อมเสริมให้ แต่ครูประจำชั้นมีงานหนักอยู่แล้ว จึงสอนบ้าง ไม่สอนบ้าง แล้วแต่ว่าจะมีเวลามากน้อยเพียงใด ทำให้การสอนซ่อมเสริมไม่ได้ผลเท่าที่ควร
5. ครูที่สอนซ่อมเสริมก็สอนไป ส่วนครูที่ไม่สอนก็ไม่สอนเลย ทำให้ครูที่สอนเกิดความเบื่อหน่าย

ปัญหาคานักเรียน

ครูใหญ่และครูมีความเห็นตรงกันในปัญหาของนักเรียน ต่อการจัดสอนซ่อมเสริมดังนี้คือ

1. นักเรียนที่ต้องสอนซ่อมเสริมมีจำนวนมาก ครูไม่สามารถจัดสอนให้ทุกคน
2. นักเรียนที่เรียนช้ามักขาดเรียนบ่อย จึงไม่สามารถสอนซ่อมเสริมให้ได้
3. นักเรียนมาโรงเรียนใกล้โรงเรียนเช้าและต้องกลับบ้านพร้อม ๆ กัน (บางโรงเรียนนักเรียนมาเร็วรับส่งที่ทางโรงเรียนจัดให้) ทำให้ไม่สามารถจัดสอนซ่อมเสริมตอนเช้าและตอนเย็นได้ จึงจัดสอนเฉพาะตอนกลางวันซึ่งไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร

4. นักเรียนที่เรียนซ้ำ มักมีปัญหาหลาย ๆ อย่าง เช่น สุขภาพ สภาพครอบครัว ความบกพร่องทางสติปัญญา ทำให้ยากที่จะช่วยเหลือได้

5. นักเรียนต้องรีบกลับบ้าน เพราะผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงานที่บ้าน เช่น เติมนอง หุงข้าว นักเรียนบางคนต้องกลับบ้านพร้อมพี่ ทำให้อยู่เรียนซ่อมเสริมไม่ได้

6. นักเรียนไม่ค่อยสนใจเรียนซ่อมเสริม เพราะนักเรียนที่เรียนซ้ำต้องการเรียนเพื่อให้จบการศึกษาภาคบังคับเท่านั้น ไม่ต้องการเรียนต่อ

7. นักเรียนบางคนต้องเรียนศาสนาอิสลามก่อนเข้าก่อนไปโรงเรียน ครูจะจัดสอนซ่อมเสริมให้ตอนกลางวันหรือเย็นก็เป็นการเรียนที่หนักเกินไป

ปัญหาด้านสื่อการเรียนและสถานที่

ครูใหญ่และครูมีความเห็นตรงกันในด้านสื่อการเรียนและสถานที่ต่อการจัดสอนซ่อมเสริมดังนี้ คือ

1. โรงเรียนมีสื่อการเรียนจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ และสื่อการเรียนที่มีอยู่ไม่ค่อยเหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนที่เรียนซ้ำ

2. โรงเรียนขาดวัสดุอุปกรณ์ในการทำสื่อการเรียน ครูสอนจะต้องจัดซื้อวัสดุเอง

3. ครูไม่ค่อยมีเวลาในการทำสื่อการเรียนเพิ่มเติม มักใช้สื่อการเรียนที่มีอยู่แล้ว เช่น แผนภูมิ หรือบัตรคำ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนที่ไม่ใช่ยุคการเรียนของนักเรียน

นอกจากนี้ ครูยังมีปัญหาในด้านความสามารถในการทำสื่อการเรียน และสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม ซึ่งไม่ค่อยได้รับความสะดวก คือ ครูสอนซ่อมเสริมในตอนเย็นจะต้องรับผิดชอบปิด เปิด ห้องเรียนเอง ทำให้ครูไม่ค่อยสอนซ่อมเสริม

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมและบริการต่าง ๆ

ครูใหญ่และครู มีความเห็นตรงกันในปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองของนักเรียน
 ต่อการจัดสอนซ่อมเสริม คือ ผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการจัด
 สอนซ่อมเสริม แม้โรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองมาพบ เพื่อปรึกษาปัญหาทางการ เรียนของ
 นักเรียนก็ไม่ค่อยมาพบ ผู้ปกครองต้องการ เพียงให้นักเรียนเรียนจบการศึกษาระดับมัธยม
 เท่านั้น

นอกจากนี้ผู้ปกครองบางคนยังคิดว่านักเรียนที่เรียนอ่อน ถึงแม้จะสอน
 ซ่อมเสริมก็ไม่ทำให้เรียนดีขึ้น เพราะเป็นนักเรียนที่สติปัญญาไม่ดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 (ข้อ ก.)

ตารางที่ 20 นำหนักเฉลี่ยและความแตกต่างของความคิดเห็นของครูใหญ่
และครูเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม

ข้อ	ข้อความ	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	
1	การสอนซ่อมเสริม เป็น สิ่งจำเป็นที่โรงเรียนต้อง จัดให้แก่นักเรียน	3.63	.48	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	3.57	.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	.95
2	การพาครูไปดูงาน เกี่ยว กับการสอนเด็กที่เรียน ช้าจะทำให้ครูเห็นความ สำคัญของการสอนซ่อม เสริมมากขึ้น	3.26	.52	เห็นด้วย	3.34	.55	เห็นด้วย	-1.17
3	ควรมีวิชาการศึกษาซ่อม เสริมเป็นวิชาบังคับใน สถาบันการศึกษาที่ผลิตครู	3.19	.51	เห็นด้วย	3.19	.63	เห็นด้วย	0
4	การสอนซ่อมเสริมควรจัด ตลอดปีมิใช่จัดสอนเมื่อ เห็นวามักเรียนสอบตก	3.05	.68	เห็นด้วย	3.31	.63	เห็นด้วย	-2.97*
5	การสอนซ่อมเสริมควร เป็นองค์ประกอบหนึ่งใน เกณฑ์การพิจารณาตัดสิน โรงเรียนที่ดี	2.89	.61	เห็นด้วย	3.03	.62	เห็นด้วย	1.76

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	
6	การสอนซ่อมเสริมการจัด สอนนอกชั่วโมงเรียนปกติ เช่น ก่อนเข้าเรียน พักกลางวัน และหลัง เลิกเรียน	2.83	.64	เห็นด้วย	2.76	.72	เห็นด้วย	.82
7	ครูที่สอนซ่อมเสริมควร ได้รับพิจารณาความดี ความชอบเป็นพิเศษ	2.83	.64	เห็นด้วย	2.89	.74	เห็นด้วย	-.70
8	การสอนซ่อมเสริมไม่ จำเป็นต้องจัดเป็นโครง การของโรงเรียนแต่ให้ ครูผู้สอนจัดสอนเอง	2.78	.78	เห็นด้วย	2.47	.79	ไม่เห็นด้วย	3.04*
9	ในตารางสอนปกติควร ให้มีชั่วโมงสอนซ่อมเสริม ด้วย	2.65	.76	เห็นด้วย	2.87	.72	เห็นด้วย	-.45
10	ครูที่สอนซ่อมเสริมต้อง เป็นผู้ที่ศึกษามาโดยตรง	2.56	.68	เห็นด้วย	2.73	.79	เห็นด้วย	-1.86
11	การสอนซ่อมเสริมนอก เวลาเรียนควรถือเป็น งานพิเศษของครู ครูที่ สอนควรได้รับค่าตอบแทน	2.53	.86	ไม่เห็นด้วย	2.45	.78	ไม่เห็นด้วย	.73

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ครูใหญ่			ครู			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
12	การสอนซ่อมเสริมควร เป็นหน้าที่ของครูประจำ ชั้น	2.49	.76	ไม่เห็นด้วย	2.26	.71	ไม่เห็นด้วย	2.35*
13	โรงเรียนควรจัดครูที่ทำ หน้าที่สอนซ่อมเสริมโดย เฉพาะ	2.35	.80	ไม่เห็นด้วย	2.56	.86	เห็นด้วย	-1.99*
14	ครูมีความสามารถในการ สอนเด็กเรียนช้า อยู่แล้วไม่จำเป็นต้องจัด อบรมเพิ่มเติม	2.16	.70	ไม่เห็นด้วย	1.96	.61	ไม่เห็นด้วย	2.25*
15	การสอนซ่อมเสริมควร สอนเฉพาะวิชาที่สำคัญๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ	2.09	.74	ไม่เห็นด้วย	2.21	.80	ไม่เห็นด้วย	-1.23

* P < .05

จากตารางที่ 20 นำหนักความคิดเห็นของครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้คือ การสอนซ่อมเสริมควรจัดตลอดปีมิใช่จัดเมื่อเห็นว่านักเรียนสอบตก การสอนซ่อมเสริมไม่จำเป็นต้องจัดเป็นโครงการของโรงเรียน แต่ให้ครูจัดสอนเอง การสอนซ่อมเสริมควรเป็นหน้าที่ของครูประจำชั้น โรงเรียนควรจัดครูสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ และครูมีความสามารถในการสอนเด็กที่เรียนช้าอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องจัดอบรมเพิ่มเติม

จากตารางเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวอย่างประชากร เรื่องที่ครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยเห็นด้วยอย่างยิ่งคือ เรื่องการสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดให้แก่นักเรียน

ในเรื่องเดียวกัน เรื่องที่ครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยเห็นด้วยคือควรพาครูไปดูงานเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ควรให้มีวิชาสอนซ่อมเสริมเป็นวิชาบังคับในสถาบันที่ผลิตครู การสอนซ่อมเสริมควรจัดตลอดปี การสอนซ่อมเสริมควรเป็นองค์ประกอบหนึ่งในเกณฑ์คัดเลือกโรงเรียนที่ดี ควรสอนซ่อมเสริมนอกชั่วโมงเรียนปกติ ควรพิจารณาความดีความชอบเป็นพิเศษแก่ครูที่สอนซ่อมเสริม ควรมีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมในตารางสอนปกติและครูสอนซ่อมเสริมควรเป็นผู้ที่ศึกษามาโดยตรง

ในขณะที่เดียวกัน เรื่องที่ครูใหญ่และครูโดยเฉลี่ยไม่เห็นด้วยคือเรื่อง ครูสอนซ่อมเสริมควรได้รับค่าตอบแทนเพราะถือเป็นงานพิเศษ การสอนซ่อมเสริมควรเป็นหน้าที่ของครูประจำชั้น ครูมีความสามารถในการสอนเด็กที่เรียนช้าอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องจัดอบรมเพิ่มเติมและควรสอนซ่อมเสริมเฉพาะวิชาที่สำคัญ

นอกจากนี้ยังมีบางเรื่องที่ครูใหญ่เห็นด้วยแต่ครูไม่เห็นด้วยคือเรื่อง การสอนซ่อมเสริมไม่จำเป็นต้องจัดเป็นโครงการของโรงเรียน แต่ให้ครูผู้สอนจัดสอนเอง

ตอนที่ 3

ขอ ข. การสรุปรวบรวมข้อเสนอแนะของครูใหญ่และครูต่อการจัดสอนซ่อมเสริม (จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด)

ข้อเสนอแนะของครูใหญ่

ครูใหญ่ให้ข้อเสนอแนะในการจัดสอนซ่อมเสริมดังนี้ คือ

1. ด้านการบริหาร

1.1 ควรเพิ่มครูให้มากขึ้นและเฉลี่ยครูไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ให้เพียงพอ โรงเรียนที่อยู่ในเมืองหรือเดินทางสะดวกจะมีครูจำนวนมากจนเกินความจำเป็น ส่วนโรงเรียนที่อยู่ไกลจะมีครูน้อย มีชั่วโมงสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริมเด็กที่เรียนช้า

1.2 ควรวางนโยบายการสอนซ่อมเสริมให้จริงจังและกำกับครูให้เอาใจใส่เด็กที่เรียนช้า ควรติดตามผลการสอนของครูด้วย

1.3 ต้องกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลให้แน่นอน หากนักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ ก็ให้ครูที่สอนวิชานั้น ๆ จัดสอนซ่อมเสริมให้

1.4 ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมให้แก่ครู และให้ครูได้พบปะหารือเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียน

1.5 ควรให้ครูปกครองได้เข้าร่วมแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนด้วย

2. ด้านครูผู้สอน

2.1 สถาบันการศึกษาที่ผลิตครู ควรฝึกฝนให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการสอนนักเรียนที่เรียนช้า

2.2 ครูที่สอนควรชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าตัวเองเรียนอ่อนในวิชาใด และครูต้องเสียสละ อุทิศเวลาจัดสอนซ่อมเสริมให้

2.3 ควรให้ครูทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดสอนซ่อมเสริม มีใช้ปล่อยให้ครูคนใดคนหนึ่งสอนไปคนเดียว

2.4 ควรจัดครูสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ โดยส่งครูไปศึกษาอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่เรียนช้า

3. ด้านนักเรียน และผู้ปกครอง

3.1 โรงเรียนควรชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการสอนซ่อมเสริม และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ โดยเชิญผู้ปกครองมาประชุมชี้แจง

3.2 โรงเรียนควรทำหนังสือไปแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และขออนุญาตให้นักเรียนอยู่เรียนซ่อมเสริมในตอนเย็น หรือเรียนในวันหยุดเช่นวันเสาร์

3.3 ผู้ปกครองควรสอนนักเรียนที่บ้านด้วยจะเป็นการช่วยนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง

4. ด้านสื่อการเรียนและสถานที่

4.1 วิทยาลัยครูหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควรบริจาคสื่อการเรียนที่นักศึกษาทำส่งอาจารย์ ให้แก่โรงเรียนประถมศึกษาบ้าง

4.2 ควรจัดอบรมการทำสื่อการเรียนให้แก่ครูอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

4.3 ควรให้ครูที่ไม่ได้สอนซ่อมเสริมช่วยทำสื่อการเรียน

5. การจัดเวลาในการสอนซ่อมเสริม ครูใหญ่เสนอแนะเวลาในการจัดสอนซ่อมเสริม โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ

5.1 ควรจัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนปกติ

5.2 ควรมีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมในตารางสอนปกติ

5.3 ควรสอนซ่อมเสริมวันเสาร์หรือวันอาทิตย์

5.4 ควรใช้ชั่วโมงศิลปศึกษา พลศึกษา บางชั่วโมงเพื่อสอนซ่อมเสริม

ข้อเสนอแนะของครู

ครูได้ขอเสนอแนะในการจัดสอนซ่อมเสริม ดังนี้ คือ

1. ด้านการบริหาร

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ศึกษาธิการเขต ควรเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำในการจัดสอนซ่อมเสริม

1.2 ครูใหญ่ ควรติดตามผลการสอนซ่อมเสริมของครูอย่างใกล้ชิด และร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนของนักเรียนกับครูประจำชั้น ครูประจำวิชา

1.3 การจัดอบรมการสอนซ่อมเสริมให้แก่ครูและควรติดตามผลด้วย

1.4 ผู้บริหารควรมีความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม เพื่อจะได้แนะนำแก่ครู
ในโรงเรียน

1.5 ครูใหญ่ ควรใช้วิธีบังคับให้ครูทุกคนสอนซ่อมเสริม นักเรียนที่เรียนซ้ำ เพราะนักเรียนที่เรียนซ้ำจะมีในทุก ๆ ชั้นเรียน

2. ด้านครูผู้สอน

2.1 ควรจัดอบรมการสอนซ่อมเสริมให้แก่ครู เพราะขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ

2.2 ครูควรร่วมกันวางแผนจัดโครงการสอนซ่อมเสริมในแต่ละชั้น มีชื่อต่างคนต่างสอน ซึ่งไม่ค่อยได้ผล

2.3 ในแต่ละชั้นควรมีครูสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ ซึ่งไม่ต้องมีชั่วโมงสอนปกติ แต่มีหน้าที่สอนซ่อมเสริม

2.4 ครูสอนซ่อมเสริมควรได้รับการฝึกฝนอบรมมาโดยตรง

2.5 ครูสอนซ่อมเสริมควรพักอยู่ใกล้ ๆ โรงเรียน เพื่อจะได้สอนซ่อมเสริมให้นักเรียนได้ทั้งตอนเช้า ก่อนเข้าเรียน และตอนเย็นหลังเลิกเรียน

3. การจัดเวลาสอนซ่อมเสริม

ครูมีความเห็นว่า การจัดสอนซ่อมเสริมควรจัดเป็นโครงการตลอดปี โดยให้ครูร่วมกันจัดขึ้น มีชื่อปล่อยให้ต่างคนต่างสอน ซึ่งจะทำให้ครูบางคนที่ไม่สนใจการเรียนของนักเรียนไม่สอนซ่อมเสริมเลย นักเรียนก็จะมีปัญหาทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น เมื่อนักเรียนเลื่อนชั้นไปก็สร้างปัญหาให้แก่ครูที่สอนในชั้นเรียนต่อ ๆ ไปอีก

4. ด้านสื่อการเรียนและสถานที่ ด้านนักเรียน และผู้ปกครอง

ครูมีข้อเสนอแนะตรงกับข้อเสนอแนะของครูใหญ่